

Λ. Λαζόπουλος: Παλιές και πιο πρόσφατες 'αμαρτίες'

Γράφει ο **aristerix**

(Παλαιότερη ανάρτησή μας, 8/4/2013)

Σατιρικός καλλιτέχνης ο Λάκης. Αναμφισβήτητο το ταλέντο του. Μόνο που ό, τι λάμπει, δεν είναι πάντοτε χρυσός.

Αναμφίβολο και το χιούμορ του. Μόνο που υπάρχει το θέμα, πού το στρατεύει, **ποια στερεότυπα αναπαράγει, προς τα πού στρέφει τα βέλη της σάτιρας κάθε φορά.**

Πολλοί από τους παλαιότερους θαυμαστές του, έχουν πάψει προ πολλού να τον παρακολουθούν. Έχουν γραφτεί πολλές και αξιόλογες κριτικές σχετικά με το 'φαινόμενο Λαζόπουλος'. Περιοριζόμαστε σε μερικές μόνο παρατηρήσεις και στην υπενθύμιση **μιας 'μαύρης σελίδας' του παρελθόντος.**

-Σε μια από τις πρόσφατες εκπομπές του, μας παρουσιάζει ένα βίντεο με μια -όχι ιδιαίτερης καλλονής, τουλάχιστον με τα τηλεοπτικά πρότυπα- βασανισμένη γυναίκα που εμφανίζεται σε κάποια trash εκπομπή και ισχυρίζεται ότι την θεωρούν όμορφη.

Ο Λάκης μπαίνει σε ένα 'διάλογο' μαζί της, εξασκώντας επάνω της το χιούμορ του.

Είναι αλήθεια ότι υπερτερεί πνευματικά από την δύστυχη που, άλλωστε, μη έχοντας δικαίωμα στον αντίλογο, δεν μπορεί να υπερασπιστεί τον εαυτό της. Την αντιμετωπίζει σαν **'νούμερο'**, με όλες τις έννοιες. Σαν νούμερο στην τηλεθέαση της εκπομπής του επίσης.

Χωρίς τουλάχιστον να της έχει δώσει τα λίγα εκείνα ευρώ, που απ' ό, τι φαίνεται είχε ανάγκη ώστε να πάει σ' αυτό το **άθλιο τηλεοπτικό σφαγείο** της προσωπικής αξιοπρέπειας. Δε βαριέσαι, άλλοι πλήρωσαν, εμείς διασκεδάζουμε δωρεάν. Μόνο που **η σάτιρα,** από την αρχαιότητα σ' αυτόν τον τόπο, είναι **όπλο των αδυνάτων απέναντι στους ισχυρούς και όχι το αντίστροφο.**

Με ποιον τα έβαλε ο Λάκης; Με αυτούς που την εκμεταλλεύτηκαν για να κάνουν νούμερα; Μήπως βαθύτερα, με το καπιταλιστικό σύστημα που οδηγεί τους συνανθρώπους μας στην εξαθλίωση; Όχι βέβαια, τα έβαλε με την ίδια, που **όχι μόνο είναι άσχημη αλλά δεν έχει και συναίσθηση** από πάνω. Παράλληλα, έκανε κι αυτός τηλεθέαση, και μάλιστα δωρεάν εν προκειμένω.

-Από παλιά, έκπληκτοι οι τότε θαυμαστές του, έβλεπαν το ίνδαλμά τους, δίπλα στην κριτική και τη σάτιρα την οποία διακονεί, να εξευτελίζει και να ειρωνεύεται ανήμπορους ανθρώπους. Αναπαράγοντας **όλα τα αρνητικά στερεότυπα μιας 'διασκέδασης'** που δεν συναντάται παρά στο άπειρο με το ταλέντο

και την **ψυχαγωγία**, στην κυριολεκτική της σημασία.

-Δεν ξέρω τι το αστείο έχει η εικόνα μιας **ηλικιωμένης γυναίκας** (μιας “γριάς”), που **πέφτει στο δρόμο και τσακίζεται**. Φαίνεται ότι το πηγαίο ταλέντο του Λάκη είναι αυτό που κάνει τους θεατές της εκπομπής του να **ξεκαρδίζονται** στο στούντιο. Εκεί που οι κάμερες είναι στημένες έτσι, ώστε **να κρύβουν το ‘ότοκιου’** από όπου διαβάζει τις αυθόρμητες ατάκες του.

-Το κοινό ξεσπάει σε γέλια καθώς ακούει απρόσμενα ‘βρισιές’, σαν αυτές που όλοι χρησιμοποιούν καθημερινά. Με τον ίδιο τρόπο που έβγαζε γέλιο **ο Γκιωνάκης ή ο Σταυρίδης** όταν εμφανίζονταν ξαφνικά με τα σώβρακα στις παλιές ελληνικές ταινίες. (Κάποιος επίσης θα πρέπει να του πει, ότι στο τραγούδι δεν τα καταφέρνει το ίδιο καλά με την σάτιρα...)

-Ξαναζεσταμένα ανέκδοτα της γυμνασιακής του ηλικίας, αντιγραφές κάθε είδους. Αρνητική εντύπωση προκάλεσε στο παρελθόν, το γεγονός ότι ‘αντέγραψε’ στον τίτλο μιας από τις παραστάσεις του στο θέατρο, τον τίτλο της παλαιότερης θεατρικής επιτυχίας του 1979: **«Πού πάει το λεωφορείο»**, έργου των Γιώργου Σκούρτη, Κώστα Μουρσελά, Αντώνη Σιμιτζή και Μήτσου Ευθυμιάδη. Τόσο ταλέντο, δεν μπορούσε να σκεφτεί κάτι πρωτότυπο; Το γεγονός ότι αργότερα παράλλαξε λίγο τον τίτλο (**«Πού πάει αυτό το λεωφορείο»**) δεν σώζει τα προσχήματα. Ας είναι. **«Έκαστος εξ ετέρου σοφός»...**

-Δεν ξέρουμε πόσο διασκεδαστικό μπορεί να μοιάζει, το γεγονός ότι μία γυναίκα κάποιας ηλικίας που οικονομικοί λόγοι δεν της επιτρέπουν να έχει πλήρη και υγιή οδοντοστοιχία, αναγκάζεται να υποστεί τον εξευτελισμό της παρουσίας της σε τηλεοπτικές εκπομπές σκουπίδια, αρμοδιότητας άλλωστε του ΕΣΡ, για να πάρει κάποια λίγα χρήματα.

Στου Λάκη πάντως, βγάζει γέλιο. Έτσι είναι, το ταλέντο στερεύει όταν τα βέλη της σάτιρας στρέφονται στους αδύνατους.

-Σκόπιμα βεβαίως ρηχό και θολό το πολιτικό μήνυμα που εκπέμπει. Ποιοι ‘μας έφεραν ως εδώ’; **‘Οι πολιτικοί’!** Μόνο που όταν μας ‘έφεραν εδώ που μας έφεραν’ οι πολιτικοί, ο Λάκης ασχολιόταν με την **Άντζελα Δημητρίου**, βάζοντας στο στόχαστρο τα ελληνικά και τις γραμματικές της γνώσεις. Όταν δεν έπαιρνε συνέντευξη **‘επί του καναπέως’** από τη **Δήμητρα Λιάνη- Παπανδρέου**, της οποίας υπήρξε στενός φίλος την εποχή της παντοδυναμίας της.

Εκεί εξαντλείται η κριτική του ευφρούς κατά τα άλλα Λάκη: **‘Οι πολιτικοί’**, τους οποίους σατιρίζει, **όχι η Πολιτική...** Ούτε βεβαίως το καπιταλιστικό σύστημα. Έτσι είναι άλλωστε, σε ένα τηλεοπτικό σύμπαν που τα ‘καλιαρντά’ του **Ψινάκη** μπορεί να τρέλαιναν άλλοτε τα μηχανάκια, οι εκφράσεις **‘εργατική τάξη’, ‘ταξική πάλη’, ‘αγώνας’,** καπιταλισμός, αστική τάξη κ.ά. εξοβελίζονται σαν βωμολοχίες.

-Πάντοτε ευήκοος όμως στα ‘μηνύματα των καιρών’ ο Λάκης, την εποχή των μεγάλων συλλαλητηρίων **για τη Μακεδονία, το 1992,** τραγουδάγε κάνοντας ποδήλατο στην αρχή της εκπομπής του το δικής του έμπνευσης τραγούδι: **«Λοιπόν που λέτε η Μακεδονία»**, στηλιτεύοντας στη συνέχεια τους ‘πολιτικούς’ σε ευθυγράμμιση τότε με τον ‘μακεδονομάχο’ Σαμαρά. Πασόκισε σαν άλλοτε αργότερα, φιλοΝΔ στη συνέχεια, ΠΑΣΟΚ και πάλι. **ΣΥΡΙΖΑ** στις μέρες μας, χτυπάει τώρα το **ΚΚΕ** από το μετερίζι του στον **ΑΛΦΑ**. Πάντα **‘υπέρ του αδυνάτου’...**

Μια κριτική από τα παλιά

Στο τεύχος 4 του παλαιότερου περιοδικού **ΑΛΛΑ** (Δεκέμβρης '93, σελ. 44), βρήκαμε μια κριτική για το

‘φαινόμενο Λάκης’ που αναδεικνύει κάποιες δυσάρεστες στιγμές της καριέρας του.

Δεν είναι μόνο το ότι ο Λάκης είχε αναλάβει τότε **άτυπος υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων του ομίλου Μαρινόπουλος**. Στο πλαίσιο της διαφημιστικής του εκστρατείας ο όμιλος, επιχορηγούσε με **300 εκατομμύρια δραχμές** διάφορους αξιόλογους θιάσους. Ο Λαζόπουλος βέβαια, είχε αναλάβει να κρίνει και να επιβραβεύσει τους αξιόλογους.

Πολλά ακούσαμε τότε για το **‘Θεσμό της χορηγίας’**, που ‘έλκει την καταγωγή από την αρχαιότητα’ κλπ, για να ‘κουμπώσει’ με τη διαφημιστική καμπάνια ενός ομίλου που ξεζούμιζε κυριολεκτικά τους εργαζόμενούς του.

Είχαν απευθύνει μια συγκινητική επιστολή οι εργαζόμενοι, και στους επιχορηγούμενους και στον ίδιο τον Λάκη, τον οποίον θαύμαζαν. Μεσουρανούσαν τότε βλέπετε οι τηλεοπτικοί **“10 Μικροί Μήτσοι”**.

Η συνέχεια είναι δυστυχώς πολύ χειρότερη. Την παραθέτουμε:

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΤΕΡΑΤΑ

Οι βλαβερές Συνέπειες μιας Χορηγίας

Είναι γνωστό πως **ο Ιππόδρομος υπάγεται στο Υπουργείο Πολιτισμού**.

Λιγότερο ίσως γνωστό είναι πως ο **όμιλος Μαρινόπουλου**, εκτός από τις άλλες επιχειρηματικές του δραστηριότητες (**ΠΙ- ΜΙ, TRESKO, MARK & SPENSER, CRETA MARKET, ΦΑΜΑΡ κλπ**), διατηρεί και τα γνωστά **Ιπποφορβεία Φηγαίας**. Δεν εκπλήσσει καθόλου απ’ την πλευρά του η αναβάθμιση των δραστηριοτήτων του στον χώρο της τέχνης και του πολιτισμού στο πλαίσιο μιας **“σύγχρονης δυναμικής διαφημιστικής στρατηγικής” με τη μέθοδο της χορηγίας**.

Το δυσάρεστο είναι πως, απ’ ό, τι φαίνεται, **«ιδιωτικοποιείται»** ο Λάκης. Ο **Λάκης Λαζόπουλος**, κοινωνικά ευαίσθητος όπως έχει δείξει στο παρελθόν με το έργο και τη στάση του, αποτέλεσε τη **βιτρίνα της διαφημιστικής χορηγίας 300 εκ.** σε αξιόλογους θιάσους.

Οι **εργαζόμενοι στη ΦΑΜΑΡ** απεύθυναν ανοιχτή επιστολή στους επιχορηγούμενους και τους διαχειριστές της χορηγίας με τον τίτλο: **“10 ΜΙΚΡΟΙ ΜΗΤΣΟΙ ΓΝΩΣΤΟΙ ΚΑΙ ΧΙΛΙΟΙ ΑΓΝΩΣΤΟΙ”**.

Αφού εκθέτουν τις συνθήκες δουλειάς τους που συνθέτουν έναν εργασιακό μεσαίωνα («επιστημονική»

εντατικοποίηση, χρονομέτρηση της απόδοσης, έλεγχος της απόστασης των εργαζομένων από τις κορδέλες και της κλίσης που έχει το σώμα στην παραγωγική αλυσίδα απ' το τμήμα **WORK STUDY, γραπτές άδειες** με την ώρα αναχώρησης για **την τουαλέτα** και την ώρα άφιξης, **χρονοδιακόπτης** στο φως της τουαλέτας κλπ), σχολιάζουν:

«Οι συνθήκες δουλειάς μας δεν αφήνουν σε μας κανένα περιθώριο να συσχετίσουμε τους οργανωτές αυτών των εταιριών με την τέχνη και τον πολιτισμό. Πιστεύαμε κύριε Λαζόπουλε όταν λέγατε στους «10 Μικρούς Μήτσους»: **«Σκάσε χαμένο, πρώτα είσαι εργαζόμενος και μετά Έλληνας»,** ότι κάτι ξέρατε για τα προβλήματά μας.»

Και συνεχίζουν απευθυνόμενοι στους καλλιτέχνες - αποδέκτες της χορηγίας:

«Θεωρούμε λοιπόν, θλιβερό και απάνθρωπο η καλλιτεχνική και οικονομική σας επιβίωση να εξαρτώνται από την «καλή θέληση» κάθε Μαρινόπουλου χορηγού κι ακόμα περισσότερο που αυτά προέρχονται από τα κονδύλια της διαφήμισης.

Ξέρουμε ότι τα χρήματα αυτά προέρχονται από την δική μας εκμετάλλευση, παράλληλα όμως, σας λέμε ότι η δουλειά μας συσσωρεύει τεράστια κέρδη. Τα 300 εκατομμύρια δεν είναι παρά τα έξοδα λίγων ημερών διαφήμισης του ομίλου στην τηλεόραση. Εμείς είμαστε βέβαιοι ότι **ο Μαρινόπουλος δεν ξοδεύει ούτε μια δραχμή αν δεν έχει στόχο να εμποδίσει και τα δικά σας και τα δικά μας όνειρα να εκτοξευτούν.**

Μέχρι τότε εμείς ξέρουμε ότι δεν θα μας σώσει κανείς. Μέχρι τότε οι **φιλανθρωπίες** θα λέγονται **«χορηγίες»** κι αυτοί που φυλακίζουν τα όνειρά μας **«υγιής εμποροβιομηχανικός κόσμος».**

Μέχρι τότε εμείς υποσχόμαστε να λέμε όχι:

“...σε όλους τους αδιάφορους και τους σοφούς και στους άλλους που μας κάνουνε το φίλο...”

Θα θέλαμε κι εσείς να κάνετε το ίδιο.

Μην επιτρέψετε στους επιχειρηματίες να έχουν σχέσεις ιδιοκτησίας με την τέχνη και τον πολιτισμό. Μην επιτρέψετε **να καούν οι πίνακες του Βαν Γκογκ από τον Ιάπωνα επιχειρηματία ιδιοκτήτη τους.**

Διαφορετικά ο σύγχρονος μεσαίωνας θα μας ισοπεδώσει όλους.

Νομίζουμε ότι η δική σας καλλιτεχνική δημιουργία ελευθερία είναι αλληλένδετη με τη δική μας ελευθερία και τη διάσωση της αξιοπρέπειάς μας.

Συμβάλετε στο να μην πάσουμε να ελπίζουμε, να οραματιζόμαστε και να παλεύουμε για το μέλλον.

Φροντίστε ώστε η δική σας και η δική μας υπερηφάνεια κι ευαισθησία να κυλίσουν στο ίδιο αυλάκι. Είναι δύσκολο αλλά αξίζει τον κόπο γιατί: **ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ»**

Τη δημοσίευση της επιστολής ακολούθησε **όργιο τρομοκράτησης στη ΦΑΜΑΡ**. Με την απειλή της απόλυσης, πολλοί εργαζόμενοι υποχρεώθηκαν να υπογράψουν **«δήλωση» αποκήρυξης** του παραπάνω κειμένου. Θα νόμιζε κανείς ότι οι «δηλώσεις» που έτσι αποσπάστηκαν προορίζονταν μόνο για «εσωτερική χρήση»: Θάταν γελοίιο να βγει ο Μαρινόπουλος και να πει ότι **προσήλθαν αυθορμήτως** οι εργαζόμενοι να του υπογράψουν δηλώσεις νομιμοφροσύνης.

Παγώσαμε όμως όταν ο ίδιος ο Λαζόπουλος, άτυπος υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων και ομόσταβλος πλέον του ΠΙ-ΜΙ καθώς φαίνεται, βγήκε και, υπεραμυνόμενος του θεσμού της χορηγίας, αμφισβήτησε τη γνησιότητα της επιστολής μιας και **«έχει στα χέρια του επιστολές με υπογραφές όλων σχεδόν των εργαζομένων στη ΦΑΜΑΡ που υποστηρίζουν ότι δεν γνώριζαν την ύπαρξή της, αλλά και διαφωνούν με το περιεχόμενό της»**. **Η χορηγία βλάπτει δραστικά τη νοημοσύνη και την αξιοπρέπεια.**

Ας δούμε όμως τις απόψεις που διατυπώνουν **περί χορηγίας** στην ανταπάντησή τους οι εργαζόμενοι:

«Λυπούμαστε που το λέμε αλλά τα επιχειρήματα υπέρ των χορηγιών είναι όμοια με αυτά που λένε αιώνες τώρα εκείνοι που θέλουν να δικαιολογήσουν τη φιλανθρωπία: «Τι θέλετε, να μη βοηθάνε οι πλούσιοι τους φτωχούς;» Οι σύγχρονες χορηγίες είναι φιλανθρωπίες, είναι **διαφήμιση** και **δημόσιες σχέσεις** και μάλιστα **αφορολόγητες**.

Όπως λοιπόν **η φιλανθρωπία διαιωνίζει τη φτώχεια και δικαιώνει την ύπαρξη των πλουσίων**, έτσι και η χορηγία ενώ διαιωνίζει την οικονομική μιζέρια των καλλιτεχνών και βαθαίνει την εξάρτησή τους από τους «φιλότεχνους χορηγούς», ταυτόχρονα δικαιώνει τους δεύτερους.

Είναι προκλητικό να επαινεί κάποιος τις χορηγίες και να μηιώθει την ανάγκη να πει τίποτα για τον **Προϋπολογισμό που αγνοεί τελείως τον πολιτισμό**. Εμείς πιστεύουμε ότι θάπρεπε να φορολογούνται υποχρεωτικά οι έχοντες – όπως στην αρχαία Ελλάδα – εκεί μόνο σε περιόδους τυραννίας η χορηγία ήταν προαιρετική.»

Δεν έλειψαν κι οι καλλιτέχνες που ζορίστηκαν και αμφιταλαντεύτηκαν. Απ' τη μια τα χρέη κι οι υποχρεώσεις, απ' την άλλη η έγκληση των εργαζομένων:

«Φροντίστε ώστε και η δική σας και η δική μας υπερηφάνεια κι ευαισθησία να κυλίσουν στο ίδιο αυλάκι.»

Γιατί **η τέχνη είναι ζωή**. Και **η ζωή είναι τέχνη**. Μας το δείχνουν με το γράμμα και τη στάση τους **οι εργαζόμενοι στη ΦΑΜΑΡ**. Που αντιστέκονται **στους χρονοδιακόπτες, τα ΜΑΤ και τις απολύσεις**. Που διεκδικούν το δικαίωμά τους στην **τέχνη τον πολιτισμό και την αξιοπρέπεια**.

Που διεκδικούν το δικαίωμα να έχουν γνώμη και να τη λένε, αυτό που τους αμφισβήτησε ο Λάκης. Που **διεκδικούν ακόμα και το Λάκη** από την εργοδοσία τους, δίνοντάς του το χέρι να σηκωθεί. Άλλο αν αυτός **απάντησε σαν ασφαλίτης**. Δίνοντας βέβαια και το αποφασιστικό χτύπημα στη λογική της χορηγίας που τόσο υπερασπίζεται, αφού έδειξε **το τέλος του δρόμου με τη «δήλωση»** που αναγκάστηκε να κάνει. **Τι νόμιζες Λάκη, ότι ένας τύπος που βάζει χρονοδιακόπτες στις τουαλέτες των εργαζομένων, θα πέταγε έτσι τσάμπα 300 εκατομμύρια;**

Πρώτη δημοσίευση: 08/04/2013, vathikokkino.com